

тель на републиката — Вашингтонъ.“ И съвременнитѣ хора, като този богаташъ, сж научени да извадятъ отъ кесията си четвъртъ доларъ, да го дадатъ на носача, който носи пуйката имъ, и съ това разрешаватъ въпроса. Да, ами ако този носачъ е председателятъ на републиката? Какво ще правятъ тогава? Съзнание и разбиране се иска отъ хората.

„Изново.“ Въ какво се заключава новото? Кое е новото въ българския народъ? Кое е новото въ духовенството? Съ какво ще се похвалятъ тѣ? Може би ще се похвалятъ съ това, че обявили гонение противъ религиознитѣ секти въ България. И това не е лошо, но казвамъ: ако духовенството е на правъ пжтъ, българскиятъ народъ трѣбваше да бжде въ добро положение. Освенъ това, държавитѣ отъ цѣлия свѣтъ трѣбваше да взематъ примѣръ отъ България. Така ли е въ сжщностъ? Какво виждаме ние въ България? Тя е потънала въ дългове, навсѣкжде се вършатъ насилия; тукъ тамъ чувате, че се извършили убийства. Така е въ България, така е и въ цѣлия свѣтъ. Но казвамъ: Този не е правиятъ пжтъ. Така не може да се живѣе. Това не е новото въ свѣта. Новото седи въ Божественото. То изисква между хората да се създадатъ искрени отношения, които да почиватъ на истината, а не на лъжата. Престжпление е да живѣешъ съ човѣка, а да подържашъ въ ума си мисълта да го ухапешъ нѣкъжде, да го изнасилишъ или да смутишъ духа му. Благородството на човѣка се заключава въ това, да покаже на брата си пжтя къмъ свободата, къмъ знанието и радостта. Намѣри ли веднѣжъ този пжтъ, той ще бжде силенъ, здравъ и богатъ. Всѣки човѣкъ, въ когото Божественото се е събудило, може да покаже на хората пжтя къмъ забогатяване, но тѣ разбиратъ друго богатство. Божествениятъ човѣкъ, обаче, не се спира предъ външното богатство. Той знае, че това богатство е причина за всички нещастия въ свѣта. Сегашното богатство е богатство на неправда, на насилие; властта, която цари по цѣлия свѣтъ, е власт на насилие; управляващитѣ въ свѣта си служатъ повече съ неправда и насилие. — Ама ти не вървашъ ли въ държавата? — Азъ не вървамъ въ държава, която се крепи на насилие и неправда. — Въ каква държава вървашъ? — Азъ вървамъ въ държава, въ която сжществува правда; азъ вървамъ въ държава, въ която сжществува любовъ. Когато такива държави се основатъ въ свѣта, тѣ нѣма да затварятъ престжпницитѣ по цѣли 20 години въ затворъ и да ги държатъ тамъ съ вериги на ржцетѣ и на краката, но ще